

Etablerad media måste göra upp med sin roll i det amerikanska samhällets polarisering.

Haverierna tär på medias trovärdighet

Krönika
Ulrika G Gerth

Så här kan det låta när jag ilsknar till på en person i min närhet som bara läser alternativa medier:

Jag: "Du läser bara propagan-

da!"

Han: "Nej, DU läser bara propa-

ganda!"

Hur hamnade vi här? Det är nämligen inte president Trumps "fake news" mantra som förvandlat amerikanska högväljare till benhårda mediekritiker. Han kapitaliserar bara på missnöjet som är så utbredd att en tredjedel av dem som röstar konservativt uppger att de troligtvis aldrig kommer återfå förtroendet för traditionella medier. Och jag som försöker försvara nyhetsjättarna kämpar ofta i uppförsbacke.

Jag måste ju kunna lita på att det faktiskt stämmer när New York Times och CNN (med flera) i januari rapporterar att en grupp tonårspojkar med "Make America Great Again"-kepsar omringat och hänat en urinivånare mitt i Washington, D.C., med ord som "Bygg muren!"

Med hjälp av en viral videonutt och intervjuer med urinivånaren, en gammal man vid namn Nathan Phillips som även sägs ha

deltagit i Vietnamkriget, slås "de otäcka scenerna" upp stort. I Sverige hänger Aftonbladet på med rubriken, "Kristna barn går fram och hänar urinivånare".

Nyheten utlöser en storm av fördömanden men de hårdaste orden kommer från kändisar liksom progressiva demokrater och opinionsbildare. Pojkarnas katolska privatskola i Kentucky – Covington High School – beskrivs som en "hatfabrik" medan 16-åringen som Phillips uppgav blockerade hans väg med ett hänflin borde slås på käften. Paralleller dras med Ku Klux Klan. En Hollywood-regissör lägger ut en teckning där pojkarna körs genom en maskin så blodet sprutar.

Det finns bara ett problem med rapporteringen: knappt ett ord är sant. Medias narrativ som helt baseras på Phillips berättelse kollapsar nämligen i takt med att fler videoupptagningar blir kända. Sanningen är så flagrant att många som ställt upp i kören av fördömanden ber om ursäkt. Rättelser och "nyanseringar" publiceras men skadan är redan skedd.

"Varför gör vi samma misstag om och om igen?" frågar Who-

pie Goldberg, skådespelerska och programledare, när haveriet är ett faktum.

Svaret kräver varken konspirationsteorier eller beskyllningar om mörkläggning. När ett visst politiskt perspektiv är norm färgar det reflexmässigt rapporteringen, från vinklar och rubriker till vilka händelser som ignoreras och vilka som ges störst plats.

Med den utgångspunkten är de vita MAGA-kepsklädda pojkarnas skuld så självklar att de inte ens intervjuas innan de hängs ut som rasister i nationell media. Kontrasten blir än tydligare när CNN samtidigt talar om "fyra unga svarta män som predikar om bibeln och förtryck" när det i själva verket handlar om medlemmar i en aggressiv religiös sekt och erkänd hatgrupp som vräker grova tillmälen (exempel: "incestbebisar") över pojkarna.

Jag tror på saklig journalistik som motvikt till hyperpartisana källor men då måste dessa upprepade mediehaverier få ett slut. Etablerad media måste göra upp med sin roll i polariseringen istället för att leverera ännu en grötmyndig faktakoll, massa om sin egen

99 Jag tror på saklig journalistik som motvikt till hyperpartisana källor men då måste dessa upprepade mediehaverier få ett slut.

ovärderlighet, och ondgöra sig över faktaresistens och alternativa medier.

Så här uttrycker en skribent i samhällsmagasinet The Atlantic problemet i en kommentar till New York Times:

"Ni är varken rättvisa eller opartiska. Miljoner av amerikaner tror att ni hatar dem och att ni utan betänkligheter gör dem illa. För två år sedan slog de tillbaka mot er, och de vann. Om Trump vinner igen, kommer ni ännu en gång ha spelat en liten men viktig roll i segern."

Och om jag får gissa sitter MAGA-kepsarna på pojkarna från Kentucky stadigare än någonsin.

Ulrika G. Gerth är uppvuxen i Åby och bor sedan många år i USA. Hon nås på ulrikag@gmail.com.